Macro-Leadership

On Iulie 09, 2016

Învață să apreciezi rezultatul modului în care percepi relația dintre viziune și maniera de a promova gândirea pe care o instalezi în domeniul creației.

Doream să le transmit tuturor celor ce stăteau înaintea mea, în fața celor mai nobile intenții de a pătrunde științele cele mai înalte, ca pe ceva nou, cu destulă grijă, toate acele prevederi ale acordului încheiat cu o viziune de tip "new world", care se potrivea felului meu personal de a reconstitui o metafizică a depășirii de sine prin creație. Cel care își oferă servicile de invenție, descoperire și originalitate, în maniera unui artist al detaliului care își concentrează eforturile mai mult spre împlinirea tipului de ideal estetic căruia îi este credincios, acela un promotor al schimbării.

Dar numai în contextul unei arte fără egal, utilizând culori primare, creând un plus al ritmului optic, unde predominau elementele exterioare, un amestec de influențe culturale, sau de natură profundă, și folosind elementul artificial pe marginea unui subiect ocazional, se putea menține echilibrul calculat al unei asemenea creații. Arta mea nu consta într-un amestec de fantezie și discreție rafinată pe fondul decorativ al unui tablou care dă impresia de adevăr, ci era făcută să evidențieze coincidența dintre subiectiv și obiectiv, dintre timp și eternitate într-o plăsmuire lirică dominată de simplitate.

Senzațiile subtile dobândite printr-o exprimare a artei de înaltă calitate și plină de avânt, erau efecte ale unei concentrări a atenției asupra mesajului transmis, și mai puțin asupra compoziției pe care aș situa-o, în mod voluntar, în jurul unei realități ce depășea capacitatea omului de rând de a o înțelege. Cu anticipație, îmi întăream subtilitățile inserate în interpretarea mesajului, ca un Arsène Lupin plimbându-se în cadrul relativ restrâns al unui transatlantic, fără să fie recunoscut de nimeni.

Leadership: Poți să scoți la iveală acea parte din tine care este "una" și poate să te lege la infinit, observând cât mai lucid lucrurile din jur, dar de fiecare dată ca o experiență diferită de creație?

Condiția de a fi un artist, prin actul de a-mi asuma mai întâi o altă calitate, ce mă amenința și mă obseda cumplit, aceea de a străluci printr-un soi de vedere de sus, utilizată pentru a observa cu acuratețe nu numai acțiunile, ci și sentimentele oamenilor, era un semnal al existenței unei dominanțe în manifestarea tipului de inteligență pe care o posedam.

Puteam să pretind mult mai mult de la ceea ce numeam *"calitatea de judeca lucrurile prin tehnicile și mijloacele artei"* , mai mult sau mai puțin cubistă. Puteam să cer mai mult de la mine însumi prin manifestarea intenției de a construi și edifica o nouă știință, unitară prin natura ei profundă, prin expresiile ultime ale subtilității artistice, a gândirii și a simțirii de intensă spiritualitate.

Dar asta numai dacă aș fi fost un artist autentic, dornic să creez o operă de bună calitate în contextul unei societăți care admiră construcțiile masive, frumusețile arhitecturale, ridicate cu migală, și nu doar un intelectual ajuns la succes. Încă mai domină în mine speranța de mă redefini în întregime, și de a deveni un mare artist.

Lucrurile din jur (și emoțiile cu care le priveam) puteau oricând reprezenta o experiență diferită de creație, drept mijloc de a mă apropia de alte lumi și alte realități, fiind cu atât mai importante cu cât reușeau să scoată la iveală acea parte din mine care este "una" și putea să

mă lege la infinit.

Căci, da, infinitul este un avânt în sensul înzestrării minții tale cu o putere fără egal, cu o învățătură de luat în seamă pentru viitoarele călătorii în alte timpuri, deci reprezintă oportunitatea imensă de a experimenta o situație de dedublare: ești și artist și opera de artă în același timp.

Leadership: Poți să-ți aduci creația la nivel de autenticitate făcând apel la o imagine care conține mai multe nuanțe de semnificații atribuite unei realități care este accesibilă doar printr-o vedere unitară?

"Vreau ca întotdeauna cupa mea să fie plină". Acest mesaj gravat pe brățară de aur de pe mâna lui Ptahor, medicul faraonului Akhenaton, are o mare însemnătate:

*„Nu-i vorba despre vin, ci despre artă. Dacă dorești să devii un artist bun, trebuie să pretinzi ca întotdeauna cupa ta să fie plină. În adevărata artă se manifestă însuși creatorul și constructorul lumii, zeul Ptah. Artistul nu-i doar o apă sau o oglindă, el este cu mult mai mult decât acestea. Prin urmare, pretinde cupa ta plină, nu te mulțumi cu ceea ce vor spune alții și încrede-te mai mult în ceea ce ochii tău văd clar.” **

Marea formulă a orientării omului spre săvârșirea unui ideal înalt, prin inițiativa de a construi și edifica o nouă știință, cu care noile concepții pătrund în spiritul utilizatorilor ei, se inspiră direct din această inedită combinație: a fi doar o apă sau o oglindă.

Această combinație pune în valoare, după multe dificultăți de delimitare a artei de interpretările ei, o linie de dezvoltare compatibilă cu condiția existenței unei dominanțe în manifestarea tipului de inteligență pe care omul o posedă.

Apa, care curge necontenit, simbolizează puritatea a ceea ce suntem cu adevărat atunci când căutam să ne redefinim în întregime prin afirmarea calității de a judeca lucrurile clar, de a le înțelege în esența lor, prin tehnicile și mijloacele artei.

O vedere unitară se obține prin aprecierea raportului dintre două sau mai multe elemente aflate în strânsă legătură, dar care se pot confunda, compensând lipsurile de ordin structural și transformându-se într-un hibrid teoretic ce poate avea pretenția de aplicabilitate.

Oglinda simbolizează adevărul a ceea ce conștientizezi că ești atunci când experimentezi nivelele superioare ale calității de a judeca lucrurile. Ea te ajută să apreciezi rezultatul modului în care percepi relația dintre viziunea de tip "new world" (care se potrivește felului tău personal de a reconstitui o metafizică a depășirii de sine prin creație) și maniera de a promova gândirea pe care o instalezi în domeniul creației.

Omul care cere mai mult de la sine însuși prin manifestarea intenției de a construi și edifica o nouă știință, transformând observarea lucrurilor din jur în viziune, apreciindu-se sub raportul dintre „apă” și „oglindă”, se apropie de cerințele de fond ale leadershipului (cunoașterea și autocunoașterea), prin faptul că începe să-și asume o calitate specială.

Calitatea de a străluci printr-un soi de vedere de sus, utilizată pentru a observa cu acuratețe nu numai acțiunile, ci și sentimentele oamenilor, transpusă apoi într-o creație obiectivă căreia i se poate atribui un identificator unic: „încrede-te mai mult în ceea ce ochii tău văd clar”. Astfel valențele de artist se vor potrivi foarte bine cu cele ale unui lider.

Leadershipul are ca prim reper al originalității înzestrarea minții cu acea putere de creație în stare să personalizeze realitatea din care se nasc experiențele, gândurile și simțămintele față de frumosul unei teme care reușește să nu-și piardă actualitatea.

Macro Leadership cuprinde toate reperele de obligatorie referință, înțelese ca izvor al creației, prin care poți identifica acea metafizică a depășirii de sine - îmbunătățind constanta calității de a străluci printr-un soi de vedere de sus, fapt ce te poziționează mai avantajos nu doar în rolul de om care inspiră viziune, cât mai curând în rolul de artist.

* Notă: Waltari, Mika - *Egipteanul* , Editura Polirom 2008.

Source: https://neculaifantanaru.com/macro-leadership.html